

Р Е Ш Е Н И Е №575

гр.Перник, 18 ноември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на дванадесети ноември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 911/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. с чл. 215, ал. 7 от ЗУТ. Образувано е по жалба на М.Р.М.***, Д.С.Н.***, П.С.Т.***, М.М.Е.*** и Б.М.Ф. ***срещу заповед № РД-05-189 от 19.IV.2013 г. на кмета на Община Трън, обл. Перник, в частта, с която се нарежда на жалбоподателите да премахнат жилището за гледачи, като неразделна част от обора, подлежащ на премахване. Претендират се пороци на оспорвания акт в няколко насоки: На първо място се твърди, че заповедта е издадена при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като комисията не била изпълнила задължението си да изслуша заинтересованите лица. Жалбоподателите като заинтересовани лица по никакъв начин не били уведомявани за това производство, а същото ги касало като адресати на акта. И на следващо място се претендира, че не били налице кумулативните предпоставки за събаряне на сградата, съдържащи се в разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ЗУТ. Предвид горното се прави искане до съда да отмени оспорваната заповед, ведно със законовите последици от това, като се възстановят от административния орган разносните правени от жалбоподателите.

Ответникът по жалбата - кмета на община Трън, чрез процесуален представител, адв. М. Г.***, излага становище по оспорването, като неоснователно и че следва да се отхвърли и да се присъдят деловодни разноски на общината.

Жалбата е подадена в срок, чрез органа издал акта. Подадена е от лица, имащо право и интерес от оспорването на заповедта - заинтересовани лица по смисъла на ЗУТ и такива - адресати на издадената заповед и против акт подлежащ на оспорване по смисъла на чл. 215 от ЗУТ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна при следните изводи от фактическа и правна страна.

По делото не се спори, че оспорващите са част от съсобственици на следния недвижим имот: обор със жилище за гледачи, находящ се в ПИ 000020, с. Еловица, общ. Трън. Имотът е придобит като обезщетение за дялов капитал през 1996 г.; за имота не са представени актове за собственост освен фактури от тричленния ликвидационен съвет.

До кмета на общината е постъпило заявление от Н. Т.*** с което моли да бъде извършена проверка за състоянието на стопанка сграда – обор в землището на с. Еловица.

Със Заповед № 89/28.III.2011 г. кметът на община Трън. на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА и е определил комисия в състав, която да извърши проверка и да състави протокол за констатациите на място. Съдът намира, че същата заповед е издадена в изпълнение на правомощията на кмета на общината по чл. 196, ал. 1 от ЗУТ и поставя началото на процедурата по чл. 196 от същия закон. Заповедта за определяне комисия, дата и час на проверка е съобщена на

заинтересованите страни. От констативен протокол от 29.III.2013 г., съставен от комисията по горната заповед, приет като доказателство по делото, се установява, че работна група в състав описан в същия, съобразно заповедта на кмета, е извършила проверка, но не са присъствали част от съсобствениците. В констативния протокол са описани съсобствениците, присъствали на място и взели отношение към констатациите на комисията, а за съда е безспорно, че процедурата е била спазена и своевременно са извършени процедурни действия по съобщаване за дата и място на огледа, чрез залепване на съобщения на обекта и на мястото за обяви в общинската администрация. Комисията е направила следните констатации: описана е саморазрушаваща се сграда от две секции – обор и жилище за гледачи. Покривната конструкция е описана като разрушена и останал само тухлен зид; няма конструктивни носещи елементи. По отношение на описаната стопанска масивна сграда е направена констатация, че същата поради естественото си износване е станала негодна за използване, вредна и в санитарно-хигиенно отношение и застрашена от самосрутване. В констативния протокол е направено предложение до кмета на Община Трън да разпорежи премахване на сградата, като в същия е изписано явното желание на присъствалите собственици/съсобственици на сградата да бъде премахната.

Въз основа на констативния протокол и като е възприел изцяло предложението на комисията, кметът на Община Трън е издал оспорваната заповед по отношение на документалните съсобственици, сред които и жалбоподателите да премахнат доброволно и за своя сметка в срок стопанската сграда – обор със жилище за гледачи в землището на с. Еловица. Заповедта е издадена на основание чл. 44 ал. 2 от ЗМСМА, чл. 195, ал. 6 и чл. 196, ал. 3 от ЗУТ. В заповедта от фактическа страна е изписано, че съсобствениците на сградата не я стопанисват като добросъвестни стопани - не я поддържат в техническо състояние, поради което към деня на проверката същата се намира в полуразрушено състояние, поради естественото си износване е станала негодна за употреба, вредна и в санитарно-хигиенно отношение и застрашена от самосрутване.

По делото е изслушана техническа експертиза, допусната и назначена по искане на оспорващите, от която се установява по категоричен начин, че: процесната сграда, в частта, където имало помещения за обор е в лошо състояние, не отговаря на действащите правила и нормативи в конструктивно отношение; към момента на огледа е с нарушена носимоспособност; изпълнена е без стоманобетонни колони и греди, с компрометирана тухлена зидария. Северната ѝ част е разрушена, на другите помещения покривът е провиснал, с изпадали керемиди и се саморазрушава. Въз основа на точно и конкретно описание на състоянието на сградата, в. л. е направило заключение, че сградата е с обособени отделни части – обор застрашен от самосрутване; жилище за гледачи, което не е конструктивно свързано със обора, но изградено на калканна стена с рушация се обор. Хипотетично вещото лице дава становище, че в тази част постройката някога може да се ползва, след ремонт. Стопанската сграда е вредна в санитарно- хигиенно отношение, не е водоснабдена и без електрификация и не се ползува по предназначение. Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, административният съд проверява оспорвания административен акт на всички основания посочени в чл. 146 от АПК, като не се ограничава с основанията, посочени в жалбата. Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, основания за оспорване на административния акт са: компетентност на органа, издал оспорвания акт, форма на акта, спазване на процесуалния и материалния закон при издаване на оспорвания акт,

постановяване на последния в съответствие с целта на закона. При проверка за компетентността на органа, издал оспорения административен акт, настоящият съдебен състав намира, че оспорваната заповед на кмета на Община Трън е издадена от компетентен орган по чл. 195, ал. 6 от ЗУТ в кръга на неговата материална и териториална компетентност. Разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ЗУТ, правно основание за издаване на оспорваната заповед, дава правомощие на кмета на общината да издава заповеди за премахване на строежи, които поради естествено износване или други обстоятелства са станали опасни за здравето и живота на гражданите, негодни са за използване, застрашени са от самосрутване, създават условия за възникване на пожар или са вредни в санитарно-хигиенно отношение и не могат да се поправят или заздравят. В констативен протокол и заповедта за премахване - предмет на настоящото оспорване се описва строеж, който поради естественото си износване е станал негоден за използване. Същият като полумасивна стопанска сграда в полуразрушено състояние, а в другата си част е силно компрометиран – пропукани стени, свлечена мазилка, с разрушена покривна конструкция, попада в приложното поле на чл. 195, ал. 6 от ЗУТ. Изложените в протокола и оспорената заповед мотиви - фактически основания за издаване на заповедта се потвърждават от събраните по делото доказателства, включително изслушаната съдебно-техническа експертиза. Съдът намира, че кумулативните предпоставки по чл. 195, ал. 6 от ЗУТ са били налице към момента на проверката, както и към настоящия момент. Съдът в тази част базира решението си на съдебната експертиза, като приема, че законосъобразно административният орган е постановил премахване като най-тежката санкция - сградата от една страна е самосрутваща се поради естественото си износване, но и поради липсата на грижа от страна на собствениците ѝ. От друга страна предписване на заздравяване на една сграда следва да се извърши само ако тя е годна и отговаря на действащите нормативи в конструктивно отношение, а в случая такива данни няма. Нещо повече, от страна на жалбоподателите не се ангажираха доказателства за това, че именно “жилището за гледачи” е стопанисвано от тях, не се ангажираха доказателства и за това, дали в тази част от общата постройка, има индикации, там да са предприемани физически действия да няма компрометирани строителни елементи.

Предвид горното, съдът намира, че оспорваната заповед е постановена при спазване разпоредбите на материалния закон. Относно описаната процедура по издаване на оспорваната заповед, съдът намира, че административният орган е преминал през всички етапи в процедурата по издаване на същата. Възражението в жалбата касае факта, дали жалбоподателите са уведомени за така образуваното производство по надлежен ред или не, каквото твърдение има в жалбата. Съдът намира възражението за неоснователно. Същите са уведомявани по реда на § 4 от ПРЗУТ за образуване на производството със заповедта за определяне на комисия и определяне дата и час на оглед, така и за последващите етапи на същото. При издаването на оспорената заповед не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Спазена е изискването, елемент от динамичния фактически състав на процедурата по уведомяване и при съставяне на КП е имало присъствие на част от жалбоподателите; издаването на заповедта да се предхожда от съставянето на констативен акт от нарочна комисия, определена от административния орган. Отделно от изложеното, на жалбоподателите е осигурена и възможността да защити правата си и да опровергае констатациите на органите на строителния контрол в съдебно-

административното производство. Правото на изслушване е право на заинтересованата страна, но липсата на механизъм за принуда от страна на администрацията, не го превръща в нейно задължение, което да касира административният акт. Нейно задължение е да даде възможност на заинтересованата страна да бъде изслушана, каквато е дадена предвид съобщението, с което лицата са уведомени за датата и часа на огледа и проверката.

Касае се до самосрутваща се постройка, която е опасна за живота и здравето на хора и животни. В такава хипотеза навременното реагиране от страна на административния орган е от съществено значение. В действителност в настоящата хипотеза се противопоставят правата на съсобствениците на постройката /които са редовно уведомени и са, а другите са могли да упражнят правото си да участват в административното производство и бъдат изслушани/ и правата на трети лица, чиито живот и здраве са застрашени предвид състоянието на постройката.

Предвид изложеното, настоящият състав на АС Перник намира, че оспорваната заповед следва да бъде потвърдена като законосъобразна, а подадената срещу нея жалба следва да бъде оставена без уважение като неоснователна.

С оглед изхода на делото съдът намира, че следва да осъди жалбоподателите да заплатят на община Трън направените по делото разноски в размер на 150 лева.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М.Р.М.,***; Д.С.Н.,***; П.С.Т.,***; М.М.Е.,*** и Б.М.Ф.,*** срещу заповед № РД-05-189 от 19.IV.2013 г. на кмета на Община Трън, обл. Перник, в частта, с която се нарежда да се премахне жилището за гледачи, като част от обора.

ОСЪЖДА М.Р.М.,***; Д.С.Н.,***; П.С.Т.,***; М.М.Е.,*** и Б.М.Ф.,*** да заплатят на община Трън, обл. Перник сумата 150 лева деловодни разноски.

Решението е окончателно.

Съдия:/п/